

Către cei interesați,

Mă numesc Teodora Petre și sunt regizoare de teatru. Am fost angajată timp de 8 ani în teatrul de stat, perioadă în care am lucrat ca producător delegat, asistent de regie și ulterior regizor artistic, debutând în anul 2021 cu spectacolul „Omul din oglindă” după „Teatrul descompus” de Matei Vișniec, la Sala Atelier a Teatrului Mic. În prezent sunt artist independent și am regizat aproape 20 de spectacole de teatru, majoritatea în București, dar și la Ploiești, Piatra Neamț și pe scena Teatrului Național al Greciei în cadrul rezidenței artistice la care am participat în 2025 la Atena. Am regizat spectacole cu actori profesioniști, liceeni, spectacole lectură, recitaluri de poezie și performance-uri teatrale. Prin prezenta scrisoare doresc să-mi fac cunoscută dorința de a face parte din Senatul UNITER.

Încep prin a aprecia activitatea UNITER de-a lungul existenței sale, programele pe care le-a derulat în favoarea artiștilor și atitudinea pe care a avut-o în fața unora dintre momentele dificile traversate de către teatrul românesc în ultima perioadă. Este de departe cea mai importantă instituție teatrală din România. Primul motiv pentru care doresc să fac parte din Senatul UNITER este acela de a-mi reprezenta categoria de practicieni de teatru din care fac parte, o categorie în continuă creștere, și anume regizoarele de teatru. Experiențele noastre în lumea teatrală sunt diferite din multe puncte de vedere de cele ale colegilor noștri, motiv pentru care este necesar să fim reprezentate în cadrul Senatului UNITER. Acest lucru este de dorit când vine vorba de toate categoriile de oameni de teatru, atât din fața, cât și din spatele scenei, pentru a dobândi o mai bună cunoaștere a dificultăților și provocărilor cu care se confruntă fiecare. Astfel, va exista o imagine destul de fidelă realității în cadrul celei mai mari organizații teatrale românești.

De asemenea, consider că un artist aflat în prima parte a carierei sale, sau chiar la început de drum, întâlnește un set cu totul diferit de provocări față de un artist cu o carieră mai îndelungată. Acesta din urmă a reușit poate să-și găsească deja câțiva piloni stabili care să-i asigure continuitatea profesională. Este foarte important să existe un echilibru între generații în cadrul Senatului UNITER pentru că doar așa ne putem asigura un viitor solid și durabil. Mă consider un candidat potrivit pentru un loc în Consiliul Director pentru că am reușit să acumulez de-a lungul celor peste 10 ani de activitate teatrală suficientă experiență legată de nevoile artistului de azi, despre ceea ce ne-ar face să ne simțim susținuți și încurajați să oferim publicului producții de cât mai înaltă calitate. De cele mai multe ori, aceste lucruri țin de felul în care suntem tratați și de nivelul de respect care ni se acordă, mai degrabă decât de bugete nelimitate, săli cât mai mari etc.

Pe lângă susținerea programelor și a inițiativelor UNITER deja existente care au dovedit în timp că sunt mai mult decât benefice artiștilor, direcțiile pe care doresc să le susțin în cadrul Senatului UNITER țin majoritar de conturarea unor mecanisme de sprijin în fața abuzurilor politice, instituționale, morale. M-am confruntat adesea în ultimii 10 ani de activitate teatrală fie în mod direct, fie în calitate de martor, cu situații dificile precum încălcarea dreptului la muncă, discriminarea de gen, abuzul moral la

locul de muncă etc, cel mai probabil la fel ca majoritatea artiștilor, din păcate, iar sentimentul de singurătate a fost copleșitor. Am simțit acut nevoia de a putea accesa, la nevoie, o formulă de ajutor sau sprijin venită din partea breslei de care aparțin, fie că era vorba de un sfat juridic, o recomandare, simpla aducere la cunoștință a drepturilor avute sau chiar mai mult. Singurul loc care poate oferi așa ceva în prezent este UNITER. Putem apela pe cont propriu la avocați etc., însă existența unor mecanisme prestabilite menite să ofere soluții în astfel de situații ajută la consolidarea unei bresle puternice, unitare, de neclintit în cazul situațiilor dificile de tipul celor pe care le trăim în prezent.

Vorbesc aici despre interimatele nesfârșite, comasările din Buzău, Râmnicu Vâlcea și București, desființarea trupei de la Focșani, dar mai ales a acelor teatre în care știm cu toții că se lucrează în condiții cel puțin abuzive, din diverse motive. Este dificil spre imposibil să ducem aceste războaie mari când luptele individuale ne consumă majoritatea spațiului mental și profesional. Momentan facem fiecare ce putem prin intermediul rețelelor sociale, prin postări și petiții. Este mai bine decât deloc, însă o organizație care să ne reunească pe toți și care să lupte în numele nostru, beneficiind de expertiza juridică necesară va fi oricând mult mai eficientă. Momentan sunt semnalate periodic numeroase probleme în teatrele românești de către angajații și colaboratorii acestora însă ele rămân fără rezolvare, se pierd undeva în neant. Nu par a fi responsabilitatea nimănui, lucru care le-a permis să se înmulțească simțitor și să creeze ceea ce trăim în prezent în cultură: dispariția teatrelor, a trupelor, micșorarea bugetelor până la anihilarea lor totală, tolerarea imposturii în conducerea unor teatre și, mai ales, aducerea artiștilor în situația de a munci în condiții nesigure, de multe ori chiar abuzive, de teama de a nu pierde oportunitatea de a-și exercita meseria. Din fericire, aceste lucruri nu sunt o normalitate în toate teatrele și pentru toți artiștii. Există multe exemple de succes atât intern, cât și extern, dovadă că un mediu profesional sănătos, bazat pe respect, transparență și responsabilitate este posibil și că schimbarea nu este doar necesară, ci și realizabilă.

În concluzie, doresc să fac parte din Senatul UNITER pentru a contribui activ la crearea unui mediu de lucru bazat pe respect pentru artist, în care siguranța și nevoile acestuia reprezintă o prioritate. Teatrul nu este o clădire, este o echipă formată din oameni pentru care condițiile de lucru precare și pline de imprevizibil sunt incompatibile cu creația artistică liberă, la cel mai înalt nivel de performanță. Consider că doar așa putem fi eficienți în a depăși aceste impedimente care pun în pericol viitorul teatrului românesc.

Cu respect,
Teodora Petre